בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ג'**, **כ"ה** ב**אייר** תשס"ג (**27** ב**מאי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ה** ב**אייר**, **40** ימים, שהם **חמישה** שבועות ו**חמישה** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

הלל אומר: ... ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו..."[אבות ב' ד']
בהתייחסותינו אתמול למהלך המחשבה של ממשלת ישראל, לא התכוונו, חלילה, להטיל דופי על כוונותיה הטהורים. אין לנו ספק שמה שממשלתנו רוצה בשביל עם ישראל ובשביל ארץ-ישראל הוא לטובת שניהם.
עם זאת, נדמה לנו שנשכח גורם "שלישי" במהלכים של עם ישראל למשך הדורות. גורם זה הוא הוא שאמר לאברהם אבינו מלכתחילה, **"לֶךְ-לְךָ מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראֶךָּ. ואעשך לגוי גדול ואבָרֶכך ואגדלה שמֶך והיה ברכה. ואברכה מברכיך ומקלֶלך אאור, ונברכו בך כל משפחות האדמה."** [בראשית י"ב 1-3] היותנו בארץ-ישראל מתחילת דרכנו, מגורינו כאן אחרי יציאת מצרים, למשך דורי דורות הכוללים את הכל: ימי שופטים, בית ראשון, גלות בבל, שיבת ציון ובית שני, גלות אדום, וראשית צמיחת גאולתנו – כל אלה כולל ההתיישבות היהודית (בתור מיעוט) שהיתה כאן למשך **כל** הדורות, כולל הימים החשוכים ביותר של זו, הגלות האחרונה – היו אך ורק לפי רצונו של **בורא העולם**.
על הנקודה ה'קטנה' הזאת אני חרד היום.
בשעת חטא העגל, פנה משה רבינו ע"ה להקב"ה בתפילה: **"למה יאמרו מצרים לאמור ברעה הוציאם להרוג אותם בהרים ולכַלותם מעל פני האדמה. שוב מחרון אפֶּך והינחם על הרעה לעמֶך."** [שמות ל"ב 12] ובשעת חטא המרגלים: **"ויאמר משה אל ה' – ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקִרבו. ואמרו אל יושב הארץ הזאת שָמְעו כי אתה ה' בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה ה' וענך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. והֵמַתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגויים אשר שמעו את שמעך לאמור. מבלתי יכולת ה' להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. ... סלח נא לעוון העם הזה כגודל חסדֶך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הֵנה. ויאמר ה' סלחתי כדבָרֶך."** [במדבר י"ד 13-20]
לע"ד, הספקות שלנו נובעים משתי סיבות – אחת חיצונית ואחת פנימית.
החיצונית היא חוסר יכולת שלנו לראות את כל הפרטים של המהלכים בהם אנחנו שרויים. כאן, עמוד ענן – שאמנם סימל את הנהגת ה' לעם שלו בשעות היום – דווקא בשבילנו מסמל את חוסר יכולתנו לראות בעצמנו לאן אנחנו הולכים.
הסיבה הפנימית לספקות שלנו, היא ערעור באמונתנו בהקב"ה. אנחנו אומרים שאין לנו יכולת, אין לנו רצון, אין לנו עניין ל..., זה לא העיתוי הנכון – הכל, הכל, הכל נובע מההרגשה שאנחנו לבד.
לבד - לא מבחינת 'חברים' בקרב אומות העולם 1; אלא שהפטרון האחד והאמיתי שלנו – מי שציווה אותנו להגיע לכאן מלכתחילה ומי שדאג ודואג למשך כל הדורות לשמור עלינו

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ג'**, **כ"ה** ב**אייר** תשס"ג (**27** ב**מאי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

– אותו שאלנו וממשיכים לשאול איפה אתה? והוא שואל אותנו מה שהוא שאל את אדם הראשון בגן עדן – "**אַיֶּכָּה**? – איפה אתם?"

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל